

LBRIS

We know
books

**Lucian
Cojocaru**

Oamenii din sticlă

**EDITURA VREMEA
BUCUREȘTI
2025**

Cuprins

I. Tentativă de... amor

Concentric	7
Echinoxii	9
Dacă mă faci	11
Nesomn	12
De ce nu mă chemi noaptea?	14
Jumătate.....	16
Fără nume	18
Iar... ..	20
Rezoluție de iarnă	22
Înainte să mor	23
Nocturn	24
Atenție distributivă	26
Despărțiri abstracte	27
Visare antagonistă.....	28
Ascunsă... ..	29
Dor.....	30
Muza	31

II. Poezii la antipozi

Vin	35
Vers alb.....	38
Fluturile din Înger	39
Trecere.....	40

Înstrăinare.....	41
Catharsis.....	43
Îngeri și gânduri.....	45
Concepțional	47
În lipsă de Soare.....	48
Contemporan	49
Matematic	50
Compulsiv repetitiv.....	51
Amintiri din copilărie (<i>colegilor de școală</i>)	52
În spațiu și timp	54
Rescris	55
Cărăuș.....	56
Tomnambul.....	58
Grecesc	60
Hei, gând.....	61
Obosit	63
Așteptare (<i>pe ici, pe colo, în jocuri de cuvinte</i>).....	64
La timpul incert.....	66
Mâinele vostru	67

III. Vers de amor invers

Ciclic.....	71
D-ale Lunii Pline	72
Moștenire	74
Dor clipele de dor.....	76
Disonanță	78
Contorsionismul dorinței.....	79
Uitare netemeinică.....	81
Asincron	82
Meteoric	83
O noapte mai puțin	84

Prost... Post factum.....	85
Vis lunar	87
Joc încerc (<i>în jocuri de cuvinte</i>)	88
Nu sunt.....	89
Întors	90
Pseudor.....	91
Amor la seral	92
Psihotic.....	94
IV. Ibovnicire	
Indecent	97
Neascultare.....	99
Frumuseți complementare	101
Legănat.....	103
Splendoare	104
Regina Noptii	106
Proxim	107
Probabil.....	108
Mă faci să vreau.....	110
De dor.....	112
Te-am știut.....	113
Răpire.....	115
V. Horticolaj	
Iris	119
Crin la feminin	122
Camelia.....	123
Violeta	124
Florentina.....	126
Narcisa.....	128
Margareta	130

Sărutul magnoliei.....	132
Floare de cireș	133
VI. Lucidități halucinogene	
Destrămat.....	137
Retrograd	138
Apocalipsă	140
Antimaturitate.....	142
Hegemonia prostiei.....	144
Progresism degenerativ	146
Dezumanizare	147
Războiul ipocriților	149
Evoluționism disfuncțional.....	151
Ridicare la putere	154
Trăiască moartea!	156
VII. Rime bolnave	
Dus	161
Actualități.....	164
Păcătos	166
Obscur	167
Fără flori.....	169
Prea mult.....	171
VIII. Univers alb	
Iarbă	175
Am întrebat un munte	177
Suntem uitați.....	179
Ilogică elementară.....	181
Autodistructiv	183
Grabă.....	185

Bisector.....	186
NEpasăre.....	187
Îmbătrânit.....	188
Cartea.....	189
Copilărie.....	190
IX. De țară, de pâine, de inimă amară	
Țării mele.....	195
Azi nu mai am nimic... ..	197
Răsplată dâmbovițeană.....	199
Cai.....	201
Destul!.....	202
X. Omega	
Oamenii din sticlă.....	207

Concentric

Simt că adorm
Și simt că în visul meu
Mă prăbușesc eu însumi în eu însumi,
Apoi eu însumi în eu însumi,
Apoi eu însumi în eu însumi...
Și tot așa
Până când nu mai sunt eu însumi.

Apoi visez
Că mă văd pe mine din afara mea,
Apoi pe mine cel din afara mea, din afară,
Apoi pe cel din afară, din nou din afară,
Apoi pe cel mai din afară, din și mai afară...
Și tot așa
Până nu mai încap în mine însumi.

Iar în visul meu voi fi altul
Și nu mă voi recunoaște,
Apoi cel ce voi fi în afara mea nu mă va recunoaște,
Și nici cel din afara lui, care nici nu voi mai fi eu, nu mă va recunoaște,
Și nici următorul, care va crede că sunt un străin...
Și tot așa
Până când nici eu n-am să mă mai recunosc.

Dar în visul meu ești și tu,
Iar eu, în vis, mă așez în brațele tale,
Apoi cel din afara mea se așază și el și se contopește cu mine,
Apoi cel din afara lui se așază tot în brațele tale și se contopește cu mine,
Și la fel și următorul..
Și tot așa
Până când tu mă recunoști, iar eu redevin eu.

Echinoctii

Egalități de gânduri și negânduri,
Echivalențe de lumină și-ntuneric...
Compun și descompun în mii de rânduri
Tot ce mă face mai cu seamă antitetic.

Când zic, când mă dezic în contraziceri,
Ori sunt contrar cu propriile-mi contradicții,
Absurdul e subînțeles în orișice preziceri
Ale unui adevăr ce își impune jurisdicții.

Acum coșmarul este apanajul zilei,
Doar somnul pare a mai avea rațiune!
Voința mea se lasă pradă prea ușoară silei,
Iar dorul meu subsidiar se descompune...

Dar chiar și-așa ceva mă ține laolaltă,
E gândul că ai putea o clipă să oprești,
În zidul ce mă strânge te prefaci în poartă,
Din visul negru ce mă fură mă trezești...

Și chiar de mintea nu mi se supune,
Iar sufletul mi-e beat de-atâta dor,
Cu tine lumea mea răsare și apune,
Cu tine efemeru-mi pare-a fi nemuritor!

Tu știi că lumea o împart în alb și negru,
Iar timpu-l țin egal, cât noapte-atâta zi,
În umbre rupte, dar într-un obscur integru
Am să te-aștept și-am să te las să faci a fi.

Căci, dincolo de echilibrele perfecte,
De dor ori disperare, ură sau iubiri...
Balanțele îmi par a fi mereu defecte:
Balans pervers între uitare și-amintiri.

Doar tu mai poți s-oprești această sângerare
Și să mă-ntorci în matca mea de om trăind...
Aproape nu mai sper să am vreodată alinare,
Cu greu mai pot să te imaginez venind...

Dacă mă faci

Dacă mă faci să-mi rătăcesc acum momentul,
Probabil, îmi voi pierde timpul, tot, cu tine!
Căci, dincolo de clipa ce îi este dorului parfumul,
Se înfiripă așteptarea unui infinit de atât de bine!

Dacă mă faci să nu mai am alte repere,
Decât de frumusețile-ți învăluite în mișcare,
Precum în nopțile în care invocând himere,
Din corpul tău țâșnesc vibrații de chemare....

Dacă mă faci a fi pribeag pe marea de-așteptare,
Acolo unde orice val se va lăsa a-mi fi potrivit,
Ori ai să faci să cred că navighez spre țărături de candoare...
Ori va fi doar păcatul tău, măsură a gândului bicisnic...

Dar, de mă vei primi în casa gândurilor tale,
În rândul celor ce se vor întâi de toate-a fi dorințe...
Mă voi fi rupt din rânduiri ale anecstrale
Și mă voi fi făcând altar de noi credințe?!

Căci în iubiri nu poate fi vreun rost ascetic,
Nimic să îngrădească nedisimulatele dorințe...
Iar de mă voi lăsa supus de vreun șuvoi frenetic,
Tu vei fi parte din atâtea vinovate consecințe!

Nesomn

Nu am nici somn, nici gânduri nu mai am întregi,
Văd Luna – încă bântuie precum nebuna!
În nori se desfășoară zâne, cavaleri și regi,
Povești de fum se tăvălesc și se rescriu întruna...

Poate că dormi, poate doar frumusețea ta a ațipit...
N-ai cum să știi de noaptea ce-mi rămâne trează!
Pare că dorul însuși s-a ascuns, sau oare doar a amorțit?!
El m-a uitat desprins din vis și agățat de-a Lunii rază...

Iar eu, dezordonat, confuz și nestatornic te compun...
Apoi te descompun temeinic și cu mare îndârjire,
Îți spun în gând atâtea câte-aș vrea, sau nu, să-ți spun,
Căci ești aici, chiar dacă doar în chip de închipuire!

Și, ca și când aș ține mâna ta în palma mea,
Mirându-mă de cât de fină poate fi... și cât de rece...
Imaginez cum te-aș îmbrățișa, te-aș săruta, te-aș vrea...
Nici nu mai știu dacă-i doar gând... ori chiar aieva se petrece?!

În aerul ce pare greu, absent și împietrit,
Îmi fac un cuib zidit din așteptări și toate câte am lăsat,
Mă-ntreb din nou, și-apoi din nou, de ce nici azi nu ai venit,
Parcă uitând că poate nu mă știi... sau poate eu nu te-am chemat...

Dar tu te-ntorci indiferentă în fantasma mea,
Pășind nepăsătoare peste această frământare recesivă,
Nu mai e loc pentru nimic și pentru nimenea
În viața mea trăită după un scenariu scris pe timp de criză.

Și-aș vrea să nu mai las să răscolească noaptea de furtuni,
Și nici de plâsmuiri frivole ori amoruri insolente!
Însă poveștile din norii ce se tăvălesc din nou, nebuni,
Mi te rescriu în vise, gânduri și dorințe recurente!

De ce nu mă chemi noaptea?

De ce nu mă chemi noaptea, chiar dacă e târziu?
Au să îmi crească aripi într-un reflex spontan,
Voi şuiera ca vântul sălbatic prin pustiu
Şi am s-ajung la tine subit şi simultan!

De ce nu mă chemi noaptea, când perna este rece?
Ți-aş da îmbrăţişarea să te-nveleşti cu ea...
Primind la schimb secunda ce dulce se petrece,
Primind şi alte lucruri din cele ce-mi vei da!

De ce nu mă chemi noaptea, când bezna e posacă,
Iar timpul curge leneş şi plin de insomnii?
Voi face să se întâmple ce are să se facă
Şi n-are să se-ntâmpole ce încă nu-i a fi!

De ce nu mă chemi noaptea, când visul nu se-arată,
Iar somnul nu te prinde în mreje de poveşti?
Anatomia zilei de amoruri e privată,
Pe când, în întuneric, se-ntâmplă ce doreşti!

De ce nu mă chemi noaptea, cât încă mai eşti trează?
Şi-a mea este tot albă şi scursă pe jumate...
Aş pierde nopţi cu tine, dar ca-ntr-o parafrază,
Nu cred c-ar fi pierdute, ci, sigur, câştigate!